

Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (esimene koda)

19. jaanuar 2016*

Konkurents — Kartellid — Gaasisolatsiooniga jaotusseadmete projektide turg — Otsus, mis on tehtud pärast algse otsuse osalist tühistamist Üldkohtu poolt — Trahvid — Põhjendamiskohustus — Hea halduse põhimõte — Kaitseõigused — Võrdne kohtlemine — Proportsionaalsus — Hindamisviga — Lähtesumma — Panuse suurus rikkumisse — Hoiatamise kordaja

Kohtuasjas T-409/12,

Mitsubishi Electric Corp., asukoht Tokyo (Jaapan), esindajad: *solicitor* R. Denton, *solicitor* J. Vyavaharkar, *solicitor* R. Browne, *solicitor* L. Philippou, *solicitor* M. Roald, *solicitor* J. Robinson ja advokaat K. Haegeman,

hageja,

versus

Euroopa Komisjon, esindajad: N. Khan ja P. van Nuffel,

kostja,

mille ese on esimese võimalusena nõue tühistada komisjoni 27. juuni 2012. aasta otsus C (2012) 4381, millega muudetakse 24. jaanuari 2007. aasta otsust K(2006) 6762 (lõplik) [EÜ] artikli 81 (nüüd ELTL artikkel 01) ja EMP lepingu artikli 53 kohase menetluse kohta niivõrd, kui võrd Mitsubishi Electric Corp. ja Toshiba Corp. olid selle adressaadid (juhtum COMP/39.966 – Gaasisolatsiooniga jaotusseadmed – Trahvid), hagejat puudutavas osas, ja teise võimalusena nõue muuta selle otsuse artiklit 1 eesmärgiga tühistada hagejale määratud trahvi summa või vastupidisel juhul seda vähendada,

ÜLDKOHUS (esimene koda),

koosseisus: koja president H. Kanninen, kohtunikud I. Pelikánová (ettekandja) ja E. Buttigieg,

kohtusekretär: ametnik S. Spyropoulos,

arvestades kirjalikus menetluses ja 21. aprilli 2015. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

* * Kohtumenetluse keel: inglise.

otsuse

Kohtuasja taust

- 1 Hageja Mitsubishi Electric Corp. on Jaapani äriühing, mis tegutseb erinevates sektorites ja eelkõige gaasisolatsiooniga jaotusseadmete (edaspidi „GIS”) valdkonnas. Oktoobrist 2002 kuni aprillini 2005 tegeles ta GIS-ide alase tegevusega võrdsetes osades ToshibaCorp.iga ühiselt kontrollitava äriühingu TM T&D Corp. kaudu, mis lõpetati 2005. aastal.
- 2 24. jaanuaril 2007 võttis Euroopa Komisjon vastu otsuse K(2006) 6762 (lõplik) [EÜ] artikli 81 ja EMP lepingu artikli 53 kohase menetluse kohta (juhtum COMP/F/38.899 – Gaasisolatsiooniga jaotusseadmed) (edaspidi „2007. aasta otsus”).
- 3 Komisjon tuvastas 2007. aasta otsuses, et 15. aprillist 1988 kuni 11. maini 2004 pandi Euroopa Majanduspiirkonna (EMP) GIS-ide turul toime EÜ artikli 81 ja Euroopa Majanduspiirkonna lepingu artikli 53 üks ja vältav rikkumine, ja määras selle otsuse adressaatidele, kelleks olid Euroopa ja Jaapani GIS-ide tootjad, trahvid, mille summa arvutati vastavalt metodoloogiale, mis on sätestatud suunistes määruse nr 17 artikli 15 lõike 2 ja ESTÜ asutamislepingu artikli 65 lõike 5 kohaselt määratavate trahvide arvutamise meetodi kohta (EÜT 1998, C 9, lk 3; ELT eriväljaanne 08/01, lk 171; edaspidi „trahvide arvutamise suunised”) ja komisjoni teatistes, mis käsitleb kaitset trahvide eest ja trahvide vähendamist kartellide puhul (EÜT 2002, C 45, lk 3; ELT eriväljaanne 08/02, lk 155).
- 4 2007. aasta otsuses tuvastatud rikkumine koosnes kolmest peamisest osast:
 - Viinis 15. aprillil 1988 sõlmitud kokkulepe (edaspidi „GQ kokkulepe”), mille eesmärk oli GIS projektide lepingute sõlmimine kokkulepitud tingimustel, eesmärgiga säilitada kvoodid, mis suures osas väljendasid nende väljakujunenud turuosasid; kokkuleppe, mis kehtis kogu maailmas, välja arvatud Ühendriikides, Kanadas, Jaapanis ja 17 Lääne-Euroopa riigis, aluseks oli „Jaapani ühiskvoodi” andmine Jaapani tootjatele ja „Euroopa ühiskvoodi” andmine Euroopa tootjatele;
 - paralleelne kokkulepe (edaspidi „ühiskokkulepe”), mille kohaselt esiteks suunati GIS projektid Jaapanis ja kartelli Euroopa liikmete riikides (edaspidi „tootjariigid”) vastavalt kas kartelli Jaapani või Euroopa liikmetele ja teiseks tuli GIS projektid teistes Euroopa riikides anda samuti Euroopa grupile ning Jaapani tootjad kohustusid Euroopas GIS projektide suhtes pakkumisi mitte tegema; samas tuli selle kohustuse vastutasuks Jaapani gruppi sellistest projektidest teavitada ja määrata GQ kokkuleppes ette nähtud „Euroopa ühiskvoodi” hulka (edaspidi „teavitamine” ja „arvessevõtmine”);
 - Viinis 15. aprillil 1988 sõlmitud kokkulepe „EGroup Operation Agreement for GQ-Agreement” (edaspidi „EQ kokkulepe”), mille sõlmisid Euroopa tootjate grupi liikmed ja mille eesmärk oli omavahel ära jagada kõnealusele grupile GQ kokkuleppe alusel määratud GIS projektid.
- 5 Komisjon tuvastas 2007. aasta otsuse artiklis 1, et hageja osales rikkumises 15. aprillist 1988 kuni 11. maini 2004.
- 6 2007. aasta otsuse artiklis 1 märgitud rikkumise eest määrati hagejale 2007. aasta otsuse artiklis 2 trahv summas 118 575 000 eurot, millest 4 650 000 eurot – mis vastas TM T&D toimepandud rikkumisele – tasumise eest vastutas ta solidaarselt Toshibaaga.
- 7 Hageja esitas 2007. aasta otsuse peale 18. aprillil 2007 hagi.

- 8 Üldkohus jättis 12. juuli 2011. aasta kohtuotsusega Mitsubishi Electric vs. komisjon (T-133/07, EKL, EU:T:2011:345) esiteks rahuldamata hageja nõude osas, milles viimane palus tühistada 2007. aasta otsuse artikli 1. Teiseks tühistas kohus 2007. aasta otsuse artikli 2 punktid g ja h hagejat puudutavas osas, põhjendades seda asjaoluga, et komisjon oli rikkunud võrdse kohtlemise põhimõtet, valides trahvisumma arvutamisel hageja puhul võrdlusaastaks erineva aasta kui see, mille ta oli valinud rikkumises osalenud Euroopa ettevõtjate puhul.
- 9 Hageja esitas 22. septembril 2011 eespool punktis 8 viidatud kohtuotsuse Mitsubishi Electric vs. komisjon (EU:T:2011:345) peale apellatsioonkaebuse.
- 10 15. veebruaril 2012 saatis komisjon hagejale asjaolusid käsitleva kirja, milles ta andis teada oma kavatsusest teha hageja suhtes uus trahvi määrav otsus (edaspidi „asjaolusid käsitlev kiri”). Komisjon esitas ülevaate faktilistest asjaoludest, mis olid tema hinnangul selle trahvisumma arvutamisel olulised, võttes arvesse eespool punktis 8 viidatud kohtuotsust Mitsubishi Electric vs. komisjon (EU:T:2011:345).
- 11 Hageja esitas asjaolusid käsitleva kirja kohta oma märkused 16. märtsil 2012.
- 12 8. juunil 2012 toimus kohtumine hageja esindajate ja juhtumit menetlenud komisjoni ametnike vahel.
- 13 Komisjoni 27. juuni 2012. aasta otsusega C (2012) 4381, millega muudetakse 2007. aasta otsust niivõrd, kuivõrd hageja ja Toshiba olid selle adressaadid (juhtum COMP/39.966 – Gaasisolatsiooniga jaotusseadmed – Trahvid) (edaspidi „vaidlustatud otsus”), muudeti 2007. aasta otsuse artiklit 2 uute alapunktide g ja h lisamisega. Alapunktis h määrati hagejale trahv summas 74 817 000 eurot, mis kuulus tasumisele solidaarselt Toshiba. Alapunktis h määrati hagejale trahv summas 4 650 000 eurot, mis kuulus tasumisele solidaarselt Toshiba.
- 14 Selleks, et heastada eespool punktis 8 viidatud kohtuotsuses Mitsubishi Electric vs. komisjon (EU:T:2011:345) Üldkohtu poolt kritiseeritud ebavõrdset kohtlemist, lähtus komisjon vaidlustatud otsuses GIS-ide kogukäibest aastal 2003. Osas, milles hageja ja Toshiba GIS-ide alast tegevust viis kõnealusel aastal ellu TM T&D, võttis komisjon aluseks tema käibe aastal 2003 (vaidlustatud otsuse põhjendused 59 ja 60).
- 15 Seega esiteks, erineva kohtlemise raames, mille eesmärk oli näidata erinevate osalejate vastavaid osakaale kartellis, arvutas komisjon TM T&D turuosa 2003. aastal GIS-ide osas (15–20%) ja paigutas ta teise kategooriasse vastavalt 2007. aasta otsuse põhjendustes 482–488 kehtestatud liigitusele. Sellest tulenevalt määrati TM T&D hüpoteetiliseks lähtesummaks 31 000 000 eurot (vaidlustatud otsuse põhjendus 61).
- 16 Teiseks, selleks, et näidata hageja ja Toshiba erinevat võimet panustada rikkumisse ajavahemikus, mis eelnes TM T&D asutamisele, jagati viimati nimetatud lähtesumma aktsionäride vahel ära vastavalt nende osale GIS-ide müügis 2001. aastal, mis oli viimane terve aasta enne TM T&D asutamist. Sellest tulenevalt määrati hageja lähtesummaks 20 136 801 eurot ja Toshiba lähtesummaks 10 863 199 eurot (vaidlustatud otsuse põhjendused 62 ja 63).
- 17 Kolmandaks, selleks, et tagada trahvi hoiatav mõju, kohaldas komisjon hageja suhtes hoiatamise kordajat 1,5, võttes aluseks tema käibe aastal 2005 (vaidlustatud otsuse põhjendused 69–71).
- 18 Neljandaks, selleks, et näidata rikkumise kestust TM T&D asutamisele eelnenud ajavahemikus, suurendati hageja lähtesummat 140% (vaidlustatud otsuse põhjendused 73–76).
- 19 Viiendaks, selleks, et näidata rikkumise kestust TM T&D tegutsemise ajal, määrati hagejale ja Toshibale solidaarselt summa, mis moodustab 15% TM T&D hüpoteetilisest lähtesummast (vaidlustatud otsuse põhjendus 77).

- 20 Lõpuks, kuuendaks, korrutati solidaarselt tasumisele kuuluv trahvisumma hageja hoiatamise kordajaga ja selle korrutamise tulemusel saadud summa osa, mis ületas solidaarselt tasumisele kuuluvat trahvisummat, määrati talle individuaalselt (vaidlustatud otsuse põhjendus 78).

Menetlus ja poolte nõuded

- 21 Hageja esitas 12. septembril 2012 Üldkohtu kantseleisse saabunud avaldusega käesoleva hagi.
- 22 Hageja loobus 8. jaanuari 2013. aasta kirjas repliigi esitamisest.
- 23 Üldkohtu neljanda koja esimehe 21. veebruari 2013. aasta määrusega peatati menetlus kuni kohtuotsuse kuulutamiseni kohtuasjas C-489/11 P, Mitsubishi Electric Corp. vs. komisjon.
- 24 Kuna Üldkohtu kodade koosseis muutus ja ettekandja-kohtunik määrati esimese koja koosseisu, siis määrati käesolev kohtuasi lahendamiseks viimati nimetatud kojale.
- 25 Euroopa Kohtu 19. detsembri 2013. aasta otsusega Siemens vs. komisjon (C-239/11 P, C-489/11 P ja C 498/11 P, EU:C:2013:866) jäeti hageja apellatsioonkaebus eespool punktis 8 viidatud kohtuotsuse Mitsubishi Electric vs. komisjon (EU:T:2011:343) peale rahuldamata. Seega jätkati menetlust käesolevas kohtuasjas.
- 26 Ettekandja-kohtuniku ettekande põhjal otsustas Üldkohus (esimene koda) 3. veebruaril 2015 avada suulise menetluse ja palus Üldkohtu 2. mai 1991. aasta kodukorra artiklis 64 ette nähtud menetlust korraldavate meetmete raames pooltel esitada teatud dokumendi ning esitas neile kirjalikud küsimused. Pooled täitsid Üldkohtu nõudmised õigel ajal.
- 27 Hageja palub Üldkohtul:
- tühistada vaidlustatud otsus teda puudutavas osas;
 - teise võimalusena muuta vaidlustatud otsuse punkti 1, tühistades, või kui seda ei tehta, siis vähendades hagejale määratud trahvi summat;
 - mõista kohtukulud välja komisjonilt.
- 28 Komisjon palub Üldkohtul:
- Jätta hagi osalise ilmselge vastuvõetamatus ja osalise ilmselge õigusliku põhjendamatus tõttu rahuldamata;
 - mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Õiguslik käsitus

Peamine nõue tühistada vaidlustatud otsus

- 29 Hagiavalduses esitab hageja oma peamise nõude põhjendamiseks üheksa väidet. Esimene väide tugineb põhjendamiskohustuse, hea halduse põhimõtte ja hageja kaitseõiguste rikkumisele. Teine väide tugineb põhjendamiskohustuse, võrdse kohtlemise põhimõtte ja proportsionaalsuse põhimõtte rikkumisele selles, mis puudutab hoiatamise kordaja arvutamist. Kolmas väide tugineb proportsionaalsuse põhimõtte rikkumisele seetõttu, et komisjon arvutas hageja trahvisumma samal viisil nagu Euroopa tootjate trahvisummadki. Neljanda väite kohaselt on komisjon teinud vea, jättes hageja tegevuse mõju

kindlaks määramisel ja tema trahvisumma arvutamisel kõrvale tehnilised ja majanduslikud tõendid. Viies väide tugineb veale, mis tehti rikkumise kestuse kindlaks määramisel. Kuues väide tugineb võrdse kohtlemise põhimõtte ja proportsionaalsuse põhimõtte rikkumisele siis, kui määrati kindlaks TM T&D lähtesumma proportsioonid, mis tuli hageja ja Toshiba vahel ära jagada. Seitsmes väide tugineb põhjendamiskohustuse ja hageja kaitseõiguste rikkumisele selles, mis puudutab TM T&D lähtesumma proportsioonide kindlaks määramist, mis tuli hageja ja Toshiba vahel ära jagada. Kaheksas väide tugineb võrdse kohtlemise põhimõtte ja proportsionaalsuse põhimõtte rikkumisele selles, mis puudutab meetodit, kuidas hagejale määrati lähtesumma ajavahemiku eest enne TM T&D asutamist. Üheksas väide, et rikutud on põhjendamiskohustust ja hageja kaitseõigusi osas, mis puudutab meetodit, kuidas hagejale määrati lähtesumma ajavahemiku eest enne TM T&D asutamist

- 30 Vastuseks Üldkohtu kirjalikule küsimusele teatas hageja, et tulenevalt eespool punktis 25 viidatud kohtuotsuse Siemens vs. komisjon (EU:C:2013:866) kuulutamisest võtab ta oma esimese väite tagasi. Seega tuleb analüüsida vaid esimest kuni neljandat ja kuuendat kuni üheksandat väidet. Sellega seoses peab Üldkohus kohaseks analüüsida kõigepealt esimest, seitsmendat ja üheksandat väidet, mis puudutavad vaidlustatud otsuse vastuvõtmiseni viinud menetlust ja selle otsuse põhjendatust, teisena kaheksandat ja kuuendat väidet, mis puudutavad hageja lähtesumma kindlaks määramist viitega TM T&D hüpoteetilisele lähtesummale, kolmandana kolmandat ja neljandat väidet, mis puudutavad hageja suhtelist panust rikkumisse, ja neljandana teist väidet, mis puudutab hageja hoiatamise kordaja kindlaks määramist.

Esimene väide, et rikutud on põhjendamiskohustust, hea halduse põhimõtet ja hageja kaitseõiguseid

- 31 Esimese väitega väidab hageja, et talle määratud trahvisumma arvutamisel rikkus komisjon põhjendamiskohustust, hea halduse põhimõtet ja tema kaitseõiguseid.
- 32 Nimelt nähtub hageja sõnul komisjoni teatisest, mis käsitleb [ELTL] artiklitega 101 ja 102 seotud menetluste läbiviimise parimaid tavaid (ELT 2011, C 308, lk 6), et läbipaistvuse suurendamiseks peab komisjon lisama vastuväiteteatisesse või vajaduse korral faktilisi asjaolusid käsitlevasse kirja tõendid, mis on trahvisumma arvutamisel olulised, nagu näiteks asjakohane müügikäive.
- 33 Käesoleval juhul ei ole aga trahvisumma arvutamise meetodit vaidlustatud otsuse põhjendustes 51–85 arusaadavalt selgitatud ja seega ei ole see hagejale mõistetav, kuna komisjon ei ole avaldanud ei oma arutluskäiku ega olulisi etappe, mida ta järgis. Seetõttu rikkus komisjon ka hea halduse põhimõtet.
- 34 Konkreetsemalt väidab hageja, et vaidlustatud otsus on ebapiisavalt põhjendatud osas, mis puudutab esiteks geograafilise turu suurust, teiseks erinevat kohtlemist, kolmandaks TM T&D trahvi lähtesumma kindlaks määramist ja selle sobivat laadi, ning neljandaks tema suhtes kohaldatud hoiatamise kordaja valikut ja selle sobivat laadi.
- 35 Lisaks väidab hageja, et nii 20. aprilli 2006. aasta vastuväiteteatises, mis saadeti 2007. aasta otsuse vastuvõtmiseni viinud menetluses (edaspidi „2006. aasta vastuväiteteatis“), kui ka vaidlustatud otsuse vastuvõtmisele eelnenud kirjavahetuses ei andnud komisjon talle märku, et ta kavatses hoiatamise kordajat kohaldada ka ajavahemiku eest, mil tegutses TM T&D.
- 36 Komisjon vaidleb hageja argumentide põhjendatusele vastu.
- 37 Kõigepealt tuleb märkida, et hageja ajab oma argumentides segamini etteheited, mis tulenevad tema kaitseõiguste rikkumisest vaidlustatud otsuse vastuvõtmiseni viinud menetluses, etteheidetega, mis viitavad väidetavatele puudustele selle otsuse põhjendustes. Kuna need etteheited on aga erinevad, tuleb neid analüüsida eraldi.

– Etteheide, et rikutud on hageja kaitseõiguseid

- 38 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt nõuab kaitseõiguste järgimine, et huvitatud isikule antakse tegelik võimalus haldusmenetluses teha teatavaks oma seisukoht viidatud asjaolude ja olukordade aset leidmise ja asjakohasuse kohta, samuti dokumentide kohta, millele komisjon tugineb oma väidetes aluslepingu rikkumise esinemise suhtes (kohtuotsus, 7.1.2004, Aalborg Portland jt vs. komisjon, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P ja C-219/00 P, EKL, EU:C:2004:6, punkt 66).
- 39 Käesolevas asjas tuleb kõigepealt märkida, et kuna vaidlustatud otsus on otseselt 2007. aasta otsust muutev otsus, on selle vastuvõtmise menetlus 2007. aasta otsuse vastuvõtmiseni viinud menetluse pikendus. Neil asjaoludel ja niivõrd, kuivõrd seda ei sea kahtluse alla eespool punktis 8 viidatud kohtuotsus Toshiba vs. komisjon (EU:T:2011:343), võib selleks, et kontrollida, kas hageja kaitseõiguseid järgiti menetluses, mis viis vaidlustatud otsuse vastuvõtmiseni, lähtuda nii 2007. aasta otsusest kui ka selle vastuvõtmisele eelnenud ettevalmistavatest meetmetest, nende seas 2006. aasta vastuväiteteatisest.
- 40 Esmalt väidab hageja, nagu nähtub ka eespool punktist 32, et parimaid tavasid käsitlev teatis kohustab komisjoni saatma asjaomastele ettevõtjatele teatud hulga tõendeid, mis on olulised trahvisumma arvutamisel, nagu näiteks müügikäive.
- 41 Ilma, et oleks vaja selles kontekstis analüüsida komisjoni argumenti, mis vaidlustab parimate tavade teatise siduva laadi, tuleb märkida, et hageja märkustest asjaolusid käsitleva kirja kohta tuleneb, et tal oli võimalik talle määramisele kuulunud trahvi summa arvutamise erinevate etappide kohta oma seisukohta üksikasjalikult avaldada. Mis puudutab konkreetsemalt asjaomast müügikäivet, siis viitab kõnealune vastus sõnaselgelt nii TM T&D kui ka hageja ja Toshiba käivetele, mida kavatseti trahvisumma arvutamisel arvesse võtta, mis tähendab, et hagejal oli võimalik tuvastada selle arvutuse olulisi elemente ja esitada selle kohta oma märkused.
- 42 Seda tõdemust kinnitab komisjoni asutusesisene protokoll 8. juuni 2012. aasta kohtumiselt, millest ilmneb hageja ja komisjoni vaheline üksikasjalik arutelu hagejale määratava trahvi summa arvutamise erinevate etappide üle.
- 43 Neil asjaoludel tuleb järeldada, et hageja ei ole tõendanud, et komisjon rikkus tema kaitseõiguseid, jättes talle saatmata trahvisumma arvutamisel olulise teabe nagu eelkõige müügikäive.
- 44 Teisena, nagu nähtub ka eespool punktist 35, heidab hageja komisjonile sisuliselt ette seda, et viimane ei hoiatanud teda, et ta kavatseb tagada trahvi hoiatava mõju, määrates talle täiendava trahvisumma 2 325 000 eurot, mis tulenes hoiatamise kordaja kohaldamisest eespool punktis 20 kirjeldatud TM T&D tegevusperioodi eest (edaspidi „täiendav summa”).
- 45 Sellega seoses, esiteks, tõi komisjon 2006. aasta vastuväiteteatise punktis 9.2 välja, et ta kavatseb kõnealuse dokumendi adressaatidele määrata trahvid ning nimetas nende trahvide summa kindlaks määramisel oluliste tegurite hulgas soovi tagada nende hoiatav mõju.
- 46 Teiseks määras komisjon 2007. aasta otsuse põhjenduses 491 kindlaks hageja suhtes kohaldatava hoiatamise kordaja. Sama otsuse põhjenduses 503 kinnitas komisjon otsesõnu, et hagejale määratakse TM T&D tegevusperioodi eest selle sama kordaja alusel arvutatud täiendav summa. Neid kaalutlusi arvestades oli hagejal seega võimalik mõista, et komisjon kavatses trahvi hoiatavat mõju tagada ka osas, mis puudutab TM T&D tegevusperioodi.

- 47 Kolmandaks ei võimalda miski eespool punktis 8 viidatud kohtuotsuses Mitsubishi Electric vs. komisjon (EU:T:2011:345) järeldada, et komisjoni otsus tagada hagejale määratud trahvi hoiatav mõju ka seoses TM T&D tegevusperioodiga on ebaseaduslik või sobimatu, kuna kõnealune kohtuotsus seda küsimust ei käsitlegi.
- 48 Neljandaks nähtub hageja märkustest asjaolusid käsitleva kirja kohta, et ta eeldas 2007. aasta otsuse põhjenduste 489 ja 503 alusel, et TM T&D tegevusperioodi eest määratakse trahvina maksimaalselt 15% viimase hüpoteetilisest lähtesummast, „arvestades et juhul, kui esineb hageja hoiatamise kordaja, siis seda kohaldatakse”. Seega tuleneb hageja enda ütlustest sõnaselgelt, et ta eeldas, et komisjon kavatses tema suhtes TM T&D tegevusperioodi eest hoiatamise kordajat kohaldada, määrates talle seetõttu täiendava summa.
- 49 Viiendaks on komisjoni asutusesiseses protokollis 8. juuni 2012. aasta kohtumiselt sõnaselgelt öeldud, et komisjoni hinnangul ei tule muuta 2007. aasta otsuses sätestatud trahvisumma arvutamise parameetreid, mida Üldkohus ei kritiseerinud, ja et ainus metodoloogiline muudatus puudutab seega võrdlusaastat. Nagu on aga eespool punktides 46 ja 47 tuvastatud, kohaldas komisjon hoiatamise kordajat 2007. aasta otsuses TM T&D tegevusperioodi eest ilma, et Üldkohus oleks seda trahvisumma arvutamise elementi kritiseerinud.
- 50 Neil asjaoludel tuleb tõdeda, et 12. juuni 2012. aasta kohtumisel komisjoni väljendatud seisukoht kinnitas muid olulisi elemente, millest tulenes, et ta kavatses TM T&D tegevusperioodi eest kohaldada hoiatamise kordajat ja seega määrata hagejale täiendava summa.
- 51 Eeltoodut arvestades tuleb järeldada, et hageja oli 2006. aasta vastuväiteteatisest saadik teadlik, et komisjon kavatses tagada määratud trahvi hoitava mõju. Igal juhul oli tal alates 2007. aasta otsusest võimalik mõista, et see kavatsus tähendas täiendava summa määramist TM T&D tegevusperioodi eest. Eespool punktis 8 viidatud kohtuotsus Mitsubishi Electric vs. komisjon (EU:T:2011:345) kõnealust kavatsust kahtluse alla ei seadnud ja seda kinnitati nii asjaolusid käsitlevas kirjas, nagu kinnitavad hageja märkused selle kirja kohta, kui ka 12. juuni 2012. aasta kohtumisel.
- 52 Neil asjaoludel ei võimalda hageja argumendid tuvastada, et seoses komisjoni kavatsusega määrata talle täiendav summa rikuti tema kaitseõiguseid.

– Vaidlustatud otsuse põhjendusi puudutavad etteheited

- 53 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt peab ELTL artiklis 296 nõutavast põhjendusest selgelt ja üheselt nähtuma õigusakti vastu võtnud liidu institutsiooni arutluskäik, mis võimaldab puudutatud isikutel võetud meetme põhjuseid mõista, et oma õigusi kaitsta, ja liidu kohtul kontrolli teostada (vt analoogia alusel kohtuotsus, 18.9.2003, Volkswagen vs. komisjon, C-338/00 P, EKL, EU:C:2003:473, punkt 124 ja seal viidatud kohtupraktika). Kuigi vastavalt ELTL artiklile 296 on komisjon kohustatud esile tooma faktilised ja õiguslikud asjaolud, millest sõltub otsuse põhjendatus, ja õiguslikud kaalutlused, mis viisid ta selle otsuse vastuvõtmiseni, ei nõua see säte, et ta käsitleks kõiki faktilisi ja õiguslikke küsimusi, mida haldusmenetluses puudutati (vt analoogia alusel kohtuotsus Volkswagen vs. komisjon, viidatud eespool, C-338/00 P, EU:C:2003:473, punkt 127 ja seal viidatud kohtupraktika). Põhjendamise nõuet tuleb hinnata koos konkreetse asja asjaoludega, nimelt akti sisu, esitatud põhjenduste olemuse ja huviga, mis võib olla adressaatidel või teistel otseselt ja isiklikult aktiga seotud isikutel selgituste saamiseks (vt kohtuotsus, 2.4.1998, komisjon vs. Sytraval ja Brink's France, C-367/95 P, EKL, EU:C:1998:154, punkt 63 ja seal viidatud kohtupraktika). Eelnev kohtupraktika on analoogia alusel kohaldatav komisjoni otsuste suhtes, milles tuvastatakse Euroopa Majanduspiirkonna lepingu artikli 53 lõike 1 rikkumine.

- 54 Selles kontekstis tuleb meenutada, et vaidlustatud otsuses on sõnaselgelt öeldud, et tegemist on 2007. aasta otsust muutva otsusega osas, mis puudutab hagejale ja Toshibale määratud trahve. Neil asjaoludel, niivõrd, kuivõrd eespool punktis 8 viidatud kohtuotsus Mitsubishi Electronic vs. komisjon (EU:T:2011:345) 2007. aasta otsuse põhjendusi ei mõjuta ja kuivõrd need ei ole vaidlustatud otsuse sõnastusega vastuolus, võib neid käesoleva väite analüüsimisel arvesse võtta.
- 55 Kõigepealt tuleb märkida, et eespool punktis 32 välja toodud hageja sissejuhatav argument, mille kohaselt ei ole trahvisumma arvutamise meetodit selgelt selgitatud ja seega ta ei mõista seda, on liiga üldine, et seda saaks analüüsida, ja sellest tulenevalt vastuvõetamatu vastavalt 2. mai 1991. aasta kodukorra artikli 44 lõike 1 punktile c, mis on käesoleva hagi vastuvõetavuse suhtes kohaldatav (vt kohtumäärus, 7.9.2010, Norilsk Nickel Harjavalta ja Umicore vs. komisjon, T-532/08, EKL, EU:T:2010:353, punkt 70 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 56 Igal juhul ei nähtu vaidlustatud otsuses trahvisumma arvutamise põhjenduste kogumina analüüsimisest, et need ei oleks piisavad või ühtsed, kuna komisjon on selgitanud erinevaid arvesse võetud tegureid ja erinevaid vahearvutusi.
- 57 Esiteks, seoses konkreetsemate argumentidega väidab hageja, et sõltumata vaidlustatud otsuse põhjenduses 55 välja toodud tõdemusest, et rikkumise raskuse hindamisel võeti arvesse asjaomase geograafilise turu suurust, ei selgita sama otsuse punkt, mis käsitleb rikkumise raskust, seda, kuidas geograafilise turu suurus kindlaks määrati ega seda, millises etapis seda raskuse hindamisel arvesse võeti. Pelk märges, et ebaseaduslik tegevus hõlmas kogu EMP-d, ei ole piisav.
- 58 Sellega seoses tuleb märkida, nagu väidab ka komisjon, et vaidlustatud otsuse põhjenduse 56 sissejuhatavast lausest nähtub, et rikkumise raskust puudutavad järeldused on tehtud 2007. aasta otsuses „tuvastatud faktilisi asjaolusid arvestades”. Viimasena mainitud otsuse põhjendusest 478 tuleneb aga, et asjaomane geograafiline turg on EMP turg ja et selle turu suurus 2003. aastal, mis määrati kindlaks asjaomaste ettevõtjate esitatud andmete alusel, oli ligikaudu 320 miljonit eurot, kusjuures neid järeldusi ei ole eespool punktis 8 viidatud kohtuotsuses Mitsubishi Electric vs. komisjon (EU:T:2011:345) kahtluse alla seatud. Lisaks sellele nähtub 2007. aasta otsuse põhjendusest 483 selgelt, et asjaomast geograafilist turgu võeti arvesse erinevate ettevõtjate suhtes kohaldatud lähtesummade kindlaks määramisel.
- 59 Teiseks väidab hageja, et erinev kohtlemine ei põhine ühelgi selgel ja täpsel selgitusel, kuna vaidlustatud otsus ei selgita, kuidas ülemaailmset müügikäivet kasutati selleks, et määrata kindlaks 2007. aasta otsuses esinevad rühmad. Lisaks sellele viitab vaidlustatud otsuse põhjendus 61 2007. aasta otsuse põhjendusele 484, mis tugineb EMP turu väärtuse olulisusele. Hageja sõnul ei sisalda see viide teavet asjaomase geograafilise turu suuruse kohta, nagu on välja toodud eespool punktis 57.
- 60 Sellega seoses, esiteks nähtub vaidlustatud otsuse põhjendustest 57–61 koostoimes 2007. aasta otsuse põhjendustega 483–488, et erinevate asjaomaste ettevõtjate 2003. aasta ülemaailmset müügikäivet kasutati selleks, et arvutada nende turuosad maailmaturul, mille alusel liigitati nad erinevate lähtesummadega rühmadesse. Eespool punktis 53 meenutatud kohtupraktika valguses on selline põhjendamine piisav.
- 61 Teiseks, kuna eespool punktis 58 on tuvastatud, et komisjon põhjendas asjaomase geograafilise turu ulatust ja suurust õiguslikult piisavalt, lähtub vaidlustatud otsuse põhjendus 61 ja 2007. aasta otsuse põhjendus 484 puudutav argument väärist eeldusest ning seega ei saa sellega nõustuda.
- 62 Kolmandaks ei sisalda hageja sõnul ei 2007. aasta otsus ega vaidlustatud otsus selgitusi selle kohta, mil viisil arvutati TM T&D lähtesumma ja mis põhjustel oli see sobiv. Seega, kuna täpse summa valiku kohta ei ole esitatud mingit teavet, tundub see summa meelevaldne. Hageja rõhutab lisaks, et 2007. aasta otsuse põhjenduses 484 esitatud viide EMP turu väärtusele on alusetu eespool punktis 57 toodud põhjustel.

- 63 Sellega seoses järeltas komisjon vaidlustatud otsuse põhjendustes 57–61, et kuna asjaomane rikkumine on väga raske, tuli rakendada erinevat kohtlemist, et näidata erinevate ettevõtjate ebavõrdset võimet tekitada konkurentsile märkimisväärset kahju. Nagu eespool punktis 61 tõdetud, leidis komisjon, et kõnealune erinev kohtlemine pidi aset leidma lähtesummade liigitamise kaudu vastavalt GIS-ide ülemaailmsetele käivetele aastal 2003. Viidates 2007. aasta otsuse põhjendustes 484–488 kehtestatud kategooriatele märkis komisjon vaidlustatud otsuse põhjenduses 61, et TM T&D GIS-ide ülemaailmne käive asetatakse teise kategooriasse, mis tähendas, et tema hüpoteetiline lähtesumma oli 31 000 000 eurot.
- 64 2007. aasta otsuse põhjendus 483 täpsustab veel, et need kategooriad kehtestati nii, et ühes kategoorias asuvate ettevõtjate GIS-ide turuosade suuruste vahelised erinevused oleks väiksemad kui erinevused võrreldes teistesse kategooriatesse paigutatud ettevõtjate turuosadega.
- 65 Selles kontekstis tuleneb pealegi trahvide arvutamise suuniste punktist 1A, et väga raskete rikkumiste puhul on võimalik lähtesumma suurem kui 20 000 000 eurot.
- 66 See teave on aga selline, mis võimaldab hagejal mõista hindamise aluseid, mis võimaldasid komisjonil mõõta hageja poolt toime pandud rikkumise raskust, mis tähendab, et komisjon täitis tal lasunud põhjendamiskohustuse ja et tal ei olnud kohustust esitada vaidlustatud otsuses üksikasjalikumalt selgitust või arvandmeid TM T&D lähtesumma täpse arvutamise viisi kohta (vt selle kohta kohtuotsus, 29.4.2004, Tokai Carbon jt vs. komisjon, T-236/01, T-244/01–T-246/01, T-251/01 ja T-252/01, EKL, EU:T:2004:118, punkt 252).
- 67 Lisaks sellele, isegi kui komisjon ei ole vaidlustatud otsuses kuskil märkinud, miks ta valis teise kategooriasse liigitatud ettevõtjate, nende hulgas TM T&D jaoks täpselt 31 000 000 euro suuruse summa, ei saa seda komisjoni valikut pidada meelevaldseks ning see ei ületa selles valdkonnas komisjonil oleva kaalutusõiguse piire (vt analoogia alusel kohtuotsus Tokai Carbon jt vs. komisjon, punkt 66 eespool, EU:T:2004:118, punkt 224), juhul, kui ta tegutseb eespool punktides 63–65 meenutatud parameetrite piires.
- 68 Mis puudutab argumenti 2007. aasta otsuse põhjenduses 484 esineva viite kohta EMP turu väärtusele, siis piisab, kui viidata eespool punktidele 58–61.
- 69 Neljandaks väidab hageja, et komisjon ei põhjendanud ei oma valikut hoiatamise kordaja suhtes ega seda, miks oli kohane rakendada seda kordajat ka TM T&D tegevusperioodi eest, mille tagajärjel määrati talle täiendav summa.
- 70 Sellega seoses, esiteks nähtub 3. märtsi 2011. aasta kohtuotsuse Siemens vs. komisjon (T-110/07, EKL, EU:T:2011:68) punktides 310–317, et 2007. aasta otsuse põhjenduses 491, tõi komisjon õiguslikult piisavalt välja elemendid, mida ta arvestas trahvide lähtesummade suurendamisel hoiatamise eesmärgil. Kuna see järeltas on kohaldatav vaidlustatud otsuses hagejale määratud hoiatamise kordaja suhtes, tuleb tõdeda, et hagejal oli võimalik mõista asjaomase suurendamise põhjendusi osas, mis puudutab tema trahvi lähtesummat, ja teostada oma õigusi ning et Üldkohus saab teostada oma kontrolli.
- 71 Teiseks tuleb märkida, et komisjon ei olnud kohustatud põhjendama spetsiifiliselt oma otsust kohaldada hageja suhtes hoiatamise kordajat TM T&D tegevusperioodi eest. Nimelt, kuna komisjon pani vastutuse TM T&D tegevuse eest hagejale, tähendas tema vaidlustatud otsuse põhjendustes 69–71, koostoimes 2007. aasta otsuse põhjendusega 491, väljendatud kavatsus tagada hagejale määratud trahvi hoiatav mõju hoiatamise kordaja kohaldamist ka selle sama ajavahemiku eest ning sellest tulenevalt täiendava summa määramist.
- 72 Eeltoodut arvestades tuleb esimese väite raames esitatud etteheited, mis puudutavad põhjendamiskohustuse rikkumist, ning sama väite raames esitatud etteheited, mis puudutavad hea halduse põhimõtte rikkumist, mille toetuseks ei ole eraldiseisvaid argumente esitatud, tagasi lükata.

73 Seetõttu tuleb esimene väide tervikuna tagasi lükata.

Seitsmes väide, et rikutud on põhjendamiskohustust ja hageja kaitseõigusi osas, mis puudutab TM T&D lähtesumma proportsioonide kindlaks määramist, mis tuli hageja ja Toshiba vahel ära jagada

74 Hageja väidab, et komisjon rikkus põhjendamiskohustust, jättes esitamata põhjused, miks tuli TM T&D lähtesumma tema ena ja Toshiba vahel ära jagada vastavalt nende GIS-ide müügi proportsioonidele 2001. aastal. Nimelt, kuigi vaidlustatud otsus sätestab, et TM T&D lähtesummat ei tule nende kahe aktsionäri osaluste alusel ära jagada, ei selgita see, miks on vaja kajastada nende vastavaid olukordi 2001. aastal või varem, olgugi et see lähenemisviis ei vasta 2007. aasta otsuse ja vaidlustatud otsuse üldisele metodoloogiale ning seda ei kohaldata ka Schneider Electric SA juhtumises (edaspidi „Schneider”) seoses tema osalusega VAS-is, mis on ühisettevõtte koos VA Tech’iga. Hageja ja Schneideri erineva kohtlemise suhtes selgituste esitamata jätmine tähendab muu hulgas hageja kaitseõiguste rikkumist.

75 Komisjon vaidleb hageja argumentide põhjendatusele vastu.

76 Esiteks tuleb sellega seoses märkida, et vaidlustatud otsuse põhjendustes 52–57 on meenutatud, et komisjon peab trahvisumma kindlaks määramisel arvestama rikkumise raskust ja ta võib väga raske rikkumise korral rakendada erinevat kohtlemist, mis põhineb erinevate ettevõtjate võimel tekitada konkurentsile tõsist kahju.

77 Teiseks on 2007. aasta otsuses tõdetud ja vaidlustatud otsuse põhjendustes 1–3 meenutatud, et kuigi hageja ja Toshiba tegevus GIS-ide valdkonnas kanti 2002. aastal üle TM T&D-le, osalesid nad rikkumises individuaalselt suurema osa rikkumise ajavahemikust.

78 Kolmandaks nähtub vaidlustatud otsuse põhjendustest 62 ja 67, et neil asjaoludel võimaldas TM T&D kahe aktsionäri ebavõrdse konkurentsipositsiooni arvesse võtmise viimase asutamise hetkel nende vastavat võimet tekitada konkurentsile tõsist kahju hinnata paremini kui nende osalus TM T&D kapitalis.

79 Neljandaks, vastavalt vaidlustatud otsuse põhjendusele 67 oli olukord seda enam selline, sest hageja ja Toshiba GIS-ide müügi proportsioon aastal 2001 erines märkimisväärselt nende osaluse proportsioonist TM T&D kapitalis, mis tähendab, et viimati nimetatud proportsioon ei kajasta turu tegelikku olukorda usaldusväärselt.

80 Viiendaks, vastusena Üldkohtu küsimusele täpsustas hageja, et vaidlustatud otsuse vastuvõtmisega lõppenud menetluses ja eelkõige märkustes asjaolusid käsitleva kirja kohta ei tuginenud ta sellele, et kõnealuses kirjas kirjeldatud meetod erines sellest, mida kasutati 2007. aasta otsuses seoses Schneideriga. Neil asjaoludel ei olnud komisjon kohustatud selle kohta täpsemat põhjendust esitama, mis läheks kaugemale selgitusest, mis sisaldub vaidlustatud otsuse põhjenduses 67 ja mis on kokkuvõtlikult välja toodud eespool punktis 79.

81 Igal juhul on konkreetne põhjus, miks Schneideri olukord erines hageja omast, st Schneideri asjaomase käibe puudumine aastal 2001 või 2003, välja toodud eespool punktis 8 viidatud kohtuotsuse Mitsubishi Electric vs. komisjon (EU:T:2011:345) lõigus, mis käsitleb komisjoni soovi kajastada hageja ja Toshiba ebavõrdset võimet rikkumisse panustada ning millele viitavad vaidlustatud otsuse põhjendused 62 ja 67.

82 Seega nähtub vaidlustatud otsuse põhjendustest, mida tuleb vajaduse korral tõlgendada koostoimes eespool punktis 8 viidatud kohtuotsusega Mitsubishi Electric vs. komisjon (EU:T:2011:345), piisavalt selgelt kõigepealt, et komisjoni otsus jagada TM T&D lähtesumma hageja ja Toshiba vahel ära vastavalt nende GIS-ide müügi proportsioonile aastal 2001 oli põhjendatud sooviga kajastada nende

vastavat võimet tekitada konkurentsile tõsist kahju, seejärel, et hageja ja Toshiba olukord erines muude Euroopa ettevõtjate kui Schneideri olukorrast asjaolu tõttu, et nemad osalesid rikkumises individuaalselt enamiku rikkumise ajavahemiku jooksul, kuid nad kandsid oma tegevuse 2012. aastal üle TM T&D-le, ning lõpuks, et Schneideri olukord erines hageja ja Toshiba olukorrast seetõttu, et andmed Schneideri käibe kohta aastal 2001 või 2003 ei olnud kättesaadavad. Neil asjaoludel tuleb järeldada, et selles küsimuses vastavad vaidlustatud otsuse põhjendused eespool punktis 53 viidatud kohtupraktikast tulenevatele nõuetele.

83 Lisaks sellele, kuna hageja oli tingimata teadlik eespool punktis 8 viidatud kohtuotsuses Mitsubishi Electric vs. komisjon (EU:T:2011:345) tehtud järeldustest, ei saa ta väita, et komisjon rikkus tema kaitseõigusi, jättes talle enne vaidlustatud otsuse vastuvõtmist esitamata selgitused tema enda ja Schneideri erineva kohtlemise kohta. Seda enam on olukord selline, nagu eespool punktis 80 on tõdetud, et hageja ei tuginenud asjaolule, et tema suhtes kohaldamisele kuulunud meetod erines meetodist, mida kohaldati Schneideri suhtes.

84 Järelikult tuleb seitsmes väide tervikuna tagasi lükata.

Üheksas väide, et rikutud on põhjendamiskohustust ja hageja kaitseõigusi osas, mis puudutab meetodit, kuidas hagejale määrati lähtesumma ajavahemiku eest enne TM T&D asutamist

85 Hageja väidab, et komisjon ei ole õiguslikult piisavalt põhjendanud oma otsust jagada TM T&D trahvisumma ära tema kahe aktsionäri vahel, pigem kui tema käive aastal 2003, arvutades trahvisummat, mis vastab ajavahemikule enne TM T&D asutamist. See rikkumine kujutab endast samuti hageja kaitseõiguste rikkumist.

86 Esmalt selgitab hageja, et vaidlustatud otsuse põhjenduses 66 välja toodud argument, mille kohaselt läheks teiste rikkumises osalenutega võrdlemise element kaduma, kui TM T&D käive oleks nende kahe aktsionäri vahel ära jagatud vastavalt nende GIS-ide müügile aastal 2001, kuna sellise lähenemisviisi korral võrreldaks nende virtuaalseid käibeid aastal 2001 teiste tootjate tegelike käivetega aastal 2003, rõhutab ennekõike seda, et komisjon oleks pidanud TM T&D käibe tema aktsionäride vahel ära jaotama vastavalt nende osalustele viimase kapitalis. Nimelt ei oleks erinevate tootjate vastavaid positsioone 2003. aastal võrreldes mingit mõtet minna tagasi aastasse 2001.

87 Hageja leiab samuti, et komisjon väidab ekslikult, et TM T&D 2003. aasta käibe ära jagamine tooks kaasa virtuaalsed käibed. Nimelt kajastaks hagejale määratud käibe osa alati ühte osa TM T&D 2003. aasta käibest, puutumata samas hageja 2001. aasta käibesse.

88 Seega on komisjoni argument vaidlustatud otsuse põhjenduses 66 „ekslik ja ebaloogiline”, kuna komisjon ei esita ühtegi mõistlikku selgitust selle kohta, et TM T&D käivet ei saa tema aktsionäride vahel ära jagada.

89 Teisena, olgugi et vaidlustatud otsuse põhjendus 59 viitab hageja ja Toshiba müügi väärtusele, määrab põhjendus 60 TM T&D-le lähtesumma, mis kuulub jagamisele tema aktsionäride vahel. Seega on hageja seisukohal, et komisjoni kasutatud metodoloogia ei ole kooskõlas seatud eesmärgiga ja sellel puudub igasugune nõuetekohane õigustus. Seetõttu rikkus komisjon põhjendamiskohustust ja hageja kaitseõigusi, mis tähendab, et hagejale määratud trahv tuleb kas tühistada või seda vähendada.

90 Komisjon vaidleb hageja argumentide põhjendatusele vastu, märkides eelkõige, et käesoleva väite eesmärk ei ole viidata põhjendamiskohustuse rikkumisele, kuna hageja piirdub vaid selgitusega, et ta ei ole nõus vaidlustatud otsuses esitatud põhjustega.

91 Sellega seoses tuleb tõepoolest märkida, et hageja esimene etteheide, mis on välja toodud eespool punktides 86–88, ei käsitle ei vaidlustatud otsuse põhjendusi ega tema kaitseõiguste rikkumist selle otsuse vastuvõtmiseni viinud menetluses, vaid komisjoni esitatud argumentide põhjendatust. Seega on esimene etteheide esimese väite raames tulemusetu ja seda toetavaid argumente uuritakse allpool kuuenda ja kaheksanda väite raames.

92 Mis puudutab teist etteheidet, siis eespool punktis 89 välja toodud argumendid käsitlevad vaidlustatud otsuse põhjenduste väidetavat ebakõla, mitte aga hageja kaitseõiguste järgimise küsimust. Järelikult tuleb teine etteheide tulemusetuse tõttu tagasi lükata niivõrd, kuivõrd see tugineb nende õiguste rikkumisele.

93 Mis puudutab põhjenduste väidetavat ebakõla, siis on vaidlustatud otsuse põhjendus 59 sõnastatud nii:

„Erineva kohtlemise eesmärgil kasutas komisjon aastat 2003 võrdlusaastana selleks, et määrata kindlaks [hageja] ja Toshiba müügi väärtused. See lähenemisviis on kooskõlas Üldkohtu järeldustega [12. juuli 2011. aasta kohtuotsuses Toshiba vs. komisjon (T-113/07, EKL, EU:T:2011:343) ja kohtuotsuses Mitsubishi Electric vs. komisjon (punkt 8 eespool, EU:T:2011:345).” [siin ja edaspidi on kõnealust õigusakti tsiteeritud mitteametlikus tõlkes]

94 Vaidlustatud otsuse põhjenduses 60 on märgitud:

„Arvestades, et 2003. aastal, nagu on tuvastatud [2007. aasta otsuses], osalesid [hageja] ja Toshiba nende ühissettevõtte TM T&D kaudu kartellikokkuleppes, kasutas komisjon TM T&D ülemaailmset käivet GIS-ide [valdkonnas] aastal 2003 selleks, et määrata kindlaks lähtesumma, mida kasutati [hagejale] ja Toshiba ajavahemiku 1. oktoobrist 2002 kuni 11. maini 2004 eest määratava trahvi arvutamisel [...]. Siiski ei määranud komisjon seda hüpoteetilist lähtesummat eraldiseisva trahvina, vaid kasutas seda üksnes i) trahvi suurendamise alusena ajavahemiku 1. oktoobrist 2002 kuni 11. maini 2004 eest ja ii) Toshiba ning [hageja] individuaalsete lähtesumma kindlaks määramise alusena ajavahemiku eest, mis hõlmas nende individuaalset osalemist kartellis [...]”

95 Need kaks lõiku ei ole aga ebakõlas ning ei kinnita iseäranis seda, et komisjon otsustas kõigepealt määrata kindlaks hageja ja Toshiba individuaalsed müügi väärtused, et seejärel sellest metodoloogias loobuda ja asendada see TM T&D lähtesummade ära jagamisega tema aktsionäride vahel.

96 Samas nähtub vaidlustatud otsuse põhjendustest 59 ja 60 sisuliselt, et hageja puhul tuleb 2007. aasta otsuses järgitud üldreeglit, millele ka Üldkohus eespool punktis 8 viidatud kohtuotsuses Mitsubishi Electric vs. komisjon (EU:T:2011:345) tähelepanu juhtis, st aasta 2003 kasutamist võrdlusaastana selleks, et määrata kindlaks müügiväärtused, kohaldada teatud erilisel viisil, kuna hageja ise sel aastal GIS-ide müüki ei kajastanud, võttes arvesse asjaolu, et ta oli oma tegevuse selles sektoris kandnud üle TM T&D-le. Selline põhjendamine on kooskõlaline ja vastab eespool punktis 53 meenutatud kohtupraktikas kehtestatud nõuetele.

97 Neil asjaoludel tuleb teine etteheide põhjendamatusse tõttu tagasi lükata niivõrd, kuivõrd see tugineb põhjendamiskohustuse rikkumisele.

98 Eeltoodu põhjal tuleb üheksas väide osalt tulemusetuse ja osalt põhjendamatusse tõttu tagasi lükata.

Kaheksas väide, et rikutud on võrdse kohtlemise põhimõtet ja proportsionaalsuse põhimõtet osas, mis puudutab meetodit, kuidas hagejale määrati lähtesumma ajavahemiku eest enne TM T&D asutamist

99 Kaheksanda väitega väidab hageja, et rikutud on võrdse kohtlemise põhimõtet ja proportsionaalsuse põhimõtet osas, mis puudutab meetodit, kuidas hagejale määrati lähtesumma ajavahemiku eest enne TM T&D asutamist.

- 100 Hageja väidab sellega seoses, et selmet määrata kindlaks TM T&D hüpoteetiline lähtesumma ja jagada see ära tema enda ja Melco vahel, oleks komisjon pidanud kõigepealt jagama nende kahe vahel ära TM T&D 2003. aasta käibe, seejärel arvutama nende ülemaailmsed turuosad aastal 2003, võttes aluseks nende vastavad osad TM T&D käibest, ning lõpuks liigitama nad sobivasse lähtesummade rühma, mis olid 2007. aasta otsuses kindlaks määratud ülemaailmsete turuosade alusel. Hageja väidab, et siis oleks teda koheldud samamoodi nagu Euroopa tootjaid.
- 101 Hageja põhjendab oma seisukohta kolme argumentide seeriaga.
- 102 Esiteks toob ta välja vaidlustatud otsuse teatud lõigud, millest tulenevat, et trahvisummad tuli kindlaks määrata GIS-ide müügiväärtuste põhjal aastal 2003.
- 103 Teiseks esitab hageja mitu argumenti, milles ta viitab sisuliselt sellele, et otsus määrata lähtesumma kindlaks TM T&D-le ning asjaolu, et trahvid määrati hagejale endale, ei ole omavahel kokkusobivad.
- 104 Kolmandaks kritiseerib hageja komisjoni järeldust vaidlustatud otsuse põhjenduses 66, mille kohaselt oleks tema poolt pakutud meetodi kasutamisel tulnud lähtuda tema virtuaalsest käibest aastal 2001.
- 105 Komisjon vaidleb hageja argumentide põhjendatusele vastu.
- 106 Kõigepealt tuleb meenutada, et komisjonil on trahvisummade kindlaksmääramisel kaalutusruum, et suunata ettevõtjate tegevust konkurentsiniormidest kinnipidamisele (vt kohtuotsus Tokai Carbon jt vs. komisjon, punkt 66 eespool, EU:T:2004:118, punkt 216 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 107 Komisjon määrab trahvisumma kindlaks rikkumise raskuse ja vajaduse korral kestuse alusel. Rikkumise raskus tuvastatakse selliste kriteeriumide alusel nagu juhtumile omased asjaolud, selle kontekst ja trahvide hoiatava mõju ulatus. Samuti tuleb arvesse võtta objektiivseid elemente, nagu konkurentsivastaste tegude sisu ja kestus, nende arv ja intensiivsus, mõjutatud turu ulatus ja majanduspoliitika kahjustatus. Analüüsis tuleb samuti arvestada vastutavate ettevõtjate suhtelist olulisust ja turuosa ning rikkumise võimalikku kordamist (kohtuotsus Aalborg Portland jt vs. komisjon, punkt 38 eespool, EU:C:2004:6, punktid 89–91).
- 108 Kuid iga kord, kui komisjon kavatseb konkurentsioiguse normide alusel trahve määrata, on ta kohustatud järgima õiguse üldpõhimõtteid, mille hulgas on ka võrdse kohtlemise põhimõte, nagu seda on tõlgendanud liidu kohtud (kohtuotsus, 27.9.2006, Archer Daniels Midland vs. komisjon, T-59/02, EKL, EU:T:2006:272, punkt 315). Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt nõuab võrdse kohtlemise või ka diskrimineerimiskeelu põhimõte, et sarnaseid olukordi ei käsitletaks erinevalt ja erinevaid olukordi ei käsitletaks ühtemoodi, välja arvatud juhul, kui selline kohtlemine on objektiivselt põhjendatud (vt kohtuotsus, 14.5.1998, BPB de Eendracht vs. komisjon, T-311/94, EKL, EU:T:1998:93, punkt 309 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 109 Käesolevas asjas tuleb kõigepealt märkida, et hageja ei vaidle vastu sellele, et võrdlusaastal ehk 2003. aastal ta ise GIS-ide müüki ei kajastanud, kuna ta oli 2002. aastal oma tegevuse selles sektoris kandnud üle TM T&D-le.
- 110 See asjaolu tähendab, et hageja trahvi ei saanud arvutada täpselt sama moodi kui 2007. aasta otsuse Euroopa adressaatide puhul ja et selles suhtes ei olnud tema olukord seega viimati mainitute omaga sarnane.
- 111 Seda arvestades toimus komisjon õigesti, kui ta otsustas kindlaks määrata TM T&D hüpoteetilise lähtesumma ja selle tema aktsionäride vahel ära jagada, selmet jagada TM T&D aktsionäride vahel ära tema GIS-ide ülemaailmne müügikäive ja määrata individuaalsed lähtesummad kindlaks vastavalt nende osadele kõnealuses müügis.

- 112 Nimelt, nagu nähtub vaidlustatud otsuse põhjendusest 2 ja 2007. aasta otsuse põhjendusest 61, oli TM T&D ühissettevõtja, kes vastutas eraldiseisvalt GIS-ide tootmise ja müügi eest. Seega oli TM T&D oma aktsionäridest eraldiseisev üksus, olgugi et nad teda ühiselt kontrollisid.
- 113 See asjaolu nähtub muu hulgas 2007. aasta otsuse punktist 7.2.7, milles määratakse kindlaks otsuse adressaadid. Nimelt omistati kõnealuse otsuse põhjendustes 407 ja 435 vastutus „TM T&D poolt 1. oktoobrist 2002 kuni 11. maini 2004 toimepandud rikkumise” eest sõnaselgelt hagejale ja Toshiba kui aktsionäridele.
- 114 Hageja argumendid ei saa seda järeldust kahtluse alla seada.
- 115 Nimelt oma esimeses argumentide seerias, mis on välja toodud eespool punktis 102, väidab hageja, et vaidlustatud otsuse põhjendustest 59–62 ja 66 tuleneb, et trahvisummad oleks tulnud kindlaks määrata tema enda ja Toshiba individuaalsete GIS-ide müügiväärtuste põhjal aastal 2003.
- 116 Samas, nagu eespool punktis 96 on juba tõdetud, nähtub vaidlustatud otsuse põhjendustest 59 ja 60 sisuliselt, et hageja puhul tuleb 2007. aasta otsuses järgitud üldreeglit, millele ka Üldkohus eespool punktis 8 viidatud kohtuotsuses Mitsubishi Electric vs. komisjon (EU:T:2011:345) tähelepanu juhtis, st aasta 2003 kasutamist võrdlusaastana selleks, et määrata kindlaks müügiväärtused, kohaldada teatud erilisel viisil, kuna hageja ise GIS-ide müüki ei kajastanud, võttes arvesse asjaolu, et ta oli oma tegevuse selles sektoris kandnud üle TM T&D-le.
- 117 Seda tõlgendust kinnitavad nii vaidlustatud otsuse põhjendused 62 ja 66 kui ka eespool punktis 8 viidatud kohtuotsus Mitsubishi Electric vs. komisjon (EU:T:2011:345), milles Üldkohus tõi sõnaselgelt välja vaidlustatud otsuses komisjoni poolt järgitud meetodi kui sobiva näite.
- 118 Eespool punktis 103 välja toodud teises argumentide seerias väidab hageja, et kuna tema lähtesumma kindlaks määramise eesmärk on määrata talle individuaalne trahv, ei saa komisjon tugineda asjaolule, et 2003. aastal osales ta rikkumises TM T&D kaudu. Nimelt, mis puudutab TM T&D asutamisele eelnenud ajavahemikule vastavat trahvi, mis on hagejale individuaalselt määratud trahv, oleks kohaldatav lähtesumma tulnud arvutada sama metodoloogia alusel, mida kasutati teiste rikkumises osalenute puhul, ja seega tema käibe alusel aastal 2003. TM T&D lähtesumma on eraldiseisev summa, mida tuleb kohaldada TM T&D tegevusperioodi eest.
- 119 Sellega seoses on juba eespool punktides 109 ja 110 märgitud, et hageja trahvi ei saanud arvutada täpselt sama moodi kui 2007. aasta otsuse Euroopa adressaatide puhul, kuna tal endal puudus 2003. aastal GIS-ide valdkonnas käive. Asjaolu, et vaidlustatud otsuses määratud trahvid määrati üksnes hagejale ja Toshiba, kuna TM T&D lõpetati aastal 2005, ei tähenda, et komisjon oli kohustatud viimati mainitu käibe kunstlikult eraldama, eirates tõsiasi, et ta tegutses võrdlusaastal turul oma aktsionäridest eraldiseisva ettevõtjana. Selline lähenemisviis kalduks nimelt kõrvale komisjoni tegelikust kavatsusest võtta trahvide kindlaksmääramisel aluseks käive, mis tekkis kõnealusel aastal.
- 120 Eespool punktis 104 välja toodud kolmanda argumentide seeria raames ei ole hageja nõus sellega, et tema poolt välja pakutud meetodi kasutamisel oleks tulnud lähtuda „virtuaalsest käibest aastal 2001”. Ta täpsustab selles kontekstis, et tema poolt välja pakutud meetodi kasutamisel temale määratud käibe osa kajastaks endiselt ühte osa TM T&D 2003. aasta käibest, puutumata samas hageja 2001. aasta käibesse.
- 121 Siinkohal tuleb möönda, et vaidlustatud otsuse põhjenduse 66 viienda lause, mille kohaselt hagejate pakutud meetod „on sobimatu seetõttu, et see tähendaks [hageja] ja Toshiba 2001. aasta virtuaalsete käivete võrdlemist teiste ettevõtjate 2003. aasta käivetega”, mõte ei ole täiesti selge, eelkõige kuna komisjon ei ole määratlenud mõistet „2001. aasta virtuaalne käive”.

- 122 Ent vaidlustatud otsuse põhjenduse 66 kolmandas ja neljandas lauses selgitas komisjon, et hageja poolt pakutud meetod ei võimaldaks näidata TM T&D kui rikkumises 2003. aastal osalenud üksuse kaalu hageja sisesealt. Seega koostoimes viiendale lausele vahetult eelnevate lausete kontekstiga on põhjenduse 66 selles lauses öeldud, et komisjoni hinnangul oleks hageja poolt pakutud meetodi kasutamisel tulnud TM T&D käive kunstlikult eraldada, sõltumata sellest, et tegemist oli oma aktsionäridest eraldiseisva üksusega, selleks, et määrata kindlaks viimati nimetatute virtuaalsed käibed. Nagu nähtub aga eespool punktidest 111–113 ja 119, on komisjoni see järeldus põhjendatud.
- 123 Kõike eelnevat arvestades tuleb kaheksas väide tagasi lükata.
- Kuues väide, et võrdse kohtlemise põhimõtet ja proportsionaalsuse põhimõtet rikuti siis, kui määrati kindlaks TM T&D lähtesumma proportsioonid, mis tuli hageja ja Toshiba vahel ära jagada
- 124 Kuuenda väitega väidab hageja, et trahvisumma arvutamisel jagas komisjon vaidlustatud otsuse põhjenduses 62 ekslikult TM T&D lähtesumma ära hageja ja Toshiba vahel Nimelt komisjoni otsus jagada TM T&D lähtesumma ära vastavalt hageja ja Toshiba GIS-ide müügi proportsioonile aastal, mis eelnes TM T&D asutamisele, st aastal 2001, tooks kaasa hagejale omistatava TM T&D lähtesumma osa ülehindamise.
- 125 Hageja rõhutab selles kontekstis, et tema otsus tegutseda GIS-ide valdkonnas TM T&D kaudu ei oma trahvisumma arvutamisel tähtsust. Kuna aga TM T&D oli eraldiseisev ühisettevõtja, kelle õigused, kohustused, otsustuspädevused ja kasum jagunesid kahe aktsionäri vahel võrdselt, leiab hageja, et komisjon oleks pidanud temale määrama 50% TM T&D lähtesummast.
- 126 Hageja lisab, et komisjoni poolt välja toodud eesmärki, mis õigustab TM T&D lähtesumma ära jagamist, Euroopa tootjate puhul ei järgitud. Nimelt määrati viimati mainitute puhul lähtesummad kindlaks lihtsalt nende käivete alusel viimasel tervel rikkumise aastal ehk aastal 2003, ilma et komisjon oleks analüüsinud, kas need käibed väljendasid tegelikku olukorda. Konkreetsemalt määra komisjon Schneideri lähtesummaks 40% VA Tech'i lähtesummast, kuna see määr vastas tema osaluse määrale VAS-is, jättes tuvastamata Schneideri müükide täpse proportsiooni võrreldes VA Tech'i müükidega VAS-i moodustamise hetkel.
- 127 Neil asjaoludel leiab hageja, et komisjon kohtles teda põhjendamatult ebavõrdselt.
- 128 Lõpuks väidab hageja, et komisjon oleks pidanud TM T&D lähtesumma tema aktsionäride vahel ära jaotama nende osaluste alusel tema kapitalis, vältimaks erinevate tootjate vastavate positsioonide võrdlemisel aastal 2003 tagasipöördumist aastasse 2001, nagu sellele viitab vaidlustatud otsuse põhjenduses 66 välja toodud komisjoni argument.
- 129 Komisjon vaidleb hageja argumentide põhjendatusele vastu. Esiteks märgib ta, et TM T&D lähtesumma jagamisel silmas peetud eesmärki tunnustati eespool punktis 8 viidatud kohtuotsuses Mitsubishi Electric vs. komisjon (EU:T:2011:345). Teiseks erines Schneideri juhtum käesolevast mitmes mõttes.
- 130 Kõigepealt olgu meenutatud, et komisjon otsustas vaidlustatud otsuse põhjendustes 62 ja 67 jagada TM T&D hüpoteetilise lähtesumma ära hageja ja Toshiba vahel vastavalt nende GIS-ide müügi proportsioonile aastal 2001 selleks, et kajastada hageja ja Toshiba ebavõrdset võimet panustada rikkumisse ajavahemikul, mis eelnes TM T&D asutamisele. Kuna hageja turuosas oli GIS-ide valdkonnas Toshiba turuosast märkimisväärselt suurem, määrati vaidlustatud otsuse põhjenduses 63 temale ligikaudu kaks kolmandikku TM T&D lähtesummast, samas kui Toshiba määrati vaid üks kolmandik sellest summast.

- 131 Sellega seoses ei ole esiteks vaidlustatud seda, et hageja ja Toshiba omasid kumbki 50% TM T&D kapitalist. See asjaolu ei oma siiski tähtsust, kuna GIS-ide alane tegevus, mis viidi TM T&D asutamisel viimasele üle, ja sellele tegevusele vastavad turuosad olid hageja ja Toshiba konkurentsipositsioonide tõttu GIS-ide turul ebavõrdsed.
- 132 Neil asjaoludel tugineb hageja ekslikult tema enda ja Toshiba osaluse määradele TM T&D kapitalis, mida oleks võinud põhjendada või mõjutada GIS-ide turuga mitte seotud asjaoludega, et lükata kõrvale tegeliku turuolukorra arvesse võtmine nii, nagu sellele viitavad käibed aastal 2001, mis oli viimane terve aasta enne TM T&D asutamist.
- 133 Teiseks, mis puudutab etteheidet võrdse kohtlemise põhimõtte rikkumise kohta, siis tuleb meenutada, et eespool punktis 108 viidatud kohtupraktikast tuleneb, et iga kord, kui komisjon otsustab määrata konkurentsioiguse alusel trahve, nõuab see põhimõtte, et sarnaseid olukordi ei käsitletaks erinevalt ja erinevaid olukordi ei käsitletaks ühtemoodi, välja arvatud juhul, kui selline kohtlemine on objektiivselt põhjendatud.
- 134 Käesolevas asjas ei ole vaidlustatud seda, et hageja trahvisumma arvutati teisel meetodil kui see, mida kohaldati Euroopa tootjate trahvide summa arvutamisel. Samas tuleb märkida, et hageja olukord oli erinev nii kõnealustest tootjatest üldiselt kui ka Schneiderist konkreetselt.
- 135 Nimelt esiteks viis võrdlusaastal varasemat hageja ja Toshiba GIS-ide alast tegevust ellu nende ühissettevõtja TM T&D. See asjaolu eristabki hageja juhtumit Euroopa ettevõtjatest, välja arvatud Schneider ja VA Tech, kes ühendasid oma GIS-ide alase tegevuse VAS-is.
- 136 Teiseks väidab hageja ekslikult, et komisjon ei kavatsenud kajastada VASi kahe aktsionäri, st Schneideri ja VA Tech'i vastavaid konkurentsipositsioone, kui ta neile trahve kindlaks määras. Nimelt, nagu eespool punktis 8 viidatud kohtuotsuse Mitsubishi Electric vs. komisjon (EU:T:2011:345) punktis 275 tuvastati, järgis komisjon sama eesmärki 2007. aasta otsuse põhjenduses 489, milles ta viitas sõnaselgelt „Schneideri panusele ühissettevõtjasse osas, mis puudutas müüki” VAS-i asutamise hetkel. Komisjon leidis siiski, et see panus peegeldus kohaselt Schneideri osaluse määras VAS-i kapitalis.
- 137 Käesolevas asjas olid komisjonil aga otsesed ja selged andmed, st hageja ja Toshiba käibed aastal 2001, mis viitasid, et nende vastavate osaluste määrad TM T&D kapitalis ei kajastanud nende individuaalsete turupositsioonide tegelikku olukorda suurema osa rikkumise ajavahemiku jooksul. Sellega seoses hageja isegi ei väida selliste andmete olemasolu Schneideri positsiooni suhtes VAS-is.
- 138 Neil asjaoludel ei kujuta komisjoni otsus loobuda hageja ja Toshiba TM T&D osaluste määrade kasutamisest viimase lähtesumma jagamise kriteeriumina ning kasutada hoopis hageja ja Toshiba GIS-ide alast müüki aastal 2001 endast võrdse kohtlemise põhimõtte rikkumist.
- 139 Kuivõrd hageja väidab selles kontekstis veel, et komisjon ei põhjendanud tema ebavõrdset kohtlemist, siis tuleb viidata eespool punktidele 80–82.
- 140 Kolmandaks, mis puudutab eespool punktis 128 välja toodud hageja argumenti, siis on tõepoolest tõsi, et hageja ja Toshiba 2001. aasta GIS-ide alase müügi kasutamine jaotamiskriteeriumina toob arvutusse elemendi, mis viitab muule kui võrdlusaastale, st aastale 2003.
- 141 Samas kõigepealt ei ole vaidlustatud seda, et alusteave, mis komisjoni järgitud arvutusmeetodit toetab, on TM T&D käive võrdlusaastal, mis tähendab, et kõnealune meetod võimaldab teostada objektiivset võrdlust teiste ettevõtjatega, kes kartellikokkuleppes osalesid. See asjaolu ilmneb muu hulgas sõnaselgelt vaidlustatud otsuse põhjendusest 66.

142 Edasi, nagu nähtub eespool punktidest 131 ja 132, võimaldab hageja ja Toshiba 2001. aasta GIS-ide alase müügi arvesse võtmine kajastada nende tegelikke positsioone GIS-ide turul suurema osa rikkumise ajavahemiku jooksul, mida nende osaluse määrad TM T&D kapitalis usaldusväärset ei näidanud.

143 Lõpuks on eespool punktis 8 viidatud kohtuotsuse Mitsubishi Electric *vs.* komisjon (EU:T:2011:345) punktis 276 sõnaselgelt öeldud, et hageja ja Toshiba 2001. aasta GIS-ide alase müügi arvesse võtmine TM T&D lähtesumma jaotamise kriteeriumina on meetod, mis võimaldab ühildada võrdse kohtlemise põhimõtet, mis nõuab sama võrdlusaasta kasutamist kõikide rikkumises osalejate suhtes, komisjoni sooviga kajastada hageja ja Toshiba ebavõrdset konkurentsipositsiooni TM T&D asutamise hetkel.

144 Eelnevat silmas pidades tuleb kuues väide tagasi lükata.

Kolmas väide, et rikutud on proportsionaalsuse põhimõtet, kuna komisjon arvutas hageja trahvisumma samal viisil nagu Euroopa tootjate trahvisummadki

145 Kolmanda väitega väidab hageja, et komisjon rikkus proportsionaalsuse põhimõtet siis, kui ta arvutas hageja trahvisumma samal viisil nagu Euroopa tootjate trahvisummadki. Ta täpsustab, et ta osales GQ kokkuleppes, vaidleb vastu sellele, et ta osales ühiskokkuleppes, ja ei osalenud EQ kokkuleppes, mille olemasolust ei olnud ta teadlik. Neil asjaoludel, isegi kui eeldada, et teda võiks pidada vastutavaks ühiskokkuleppe eest, on komisjoni lähenemisviis, mis seisneb tema karistamises samal viisil nagu Euroopa tootjaidki, olgugi et viimased osalesid lisaks ühiskokkuleppele ja GQ kokkuleppele ka EQ kokkuleppes, vastuolus võrdsuse ja proportsionaalsuse põhimõtetega. Nimelt tuleb kohtupraktika kohaselt osalemist kahes väga raskes rikkumises karistada rangemalt kui osalemist ainult ühes raskes rikkumises.

146 Hageja lisab, et selles kontekstis möönis komisjon oma vastuses apellatsioonkaebusele eespool punktis 8 viidatud kohtuotsuse Mitsubishi Electric *vs.* komisjon (EU:T:2011:345) peale, et ABB oli muutnud rikkumise raskemaks, tunnistades et rikkumine hõlmas lisaks Euroopa tootjatele ka Jaapani tootjaid.

147 Samuti on hageja hinnangul rikkumised, milles ta osales, erineva raskusastmega. Nimelt, olgugi et EQ kokkuleppe tagajärjel kadus konkurents tegelike konkurentide vahel Euroopa turul ja seega tekitas see Euroopa turul olulist kahju, oleks GQ kokkuleppe ja väidetav ühiskokkuleppe, eeldusel, et see on tõendatud, võinud parimal juhul kaotada potentsiaalsed konkurendid. Tegelikuses aga ei omanud GQ kokkuleppe ja väidetav ühiskokkuleppe EMPs mingeid tagajärgi, kuna Jaapani tootjad ja eelkõige hageja ei olnud sellel territooriumil tõsiseltvõetavad konkurendid, kuna esinesid objektiivset laadi majanduslikud ja tehnilised tõkked.

148 Komisjon vaidleb hageja argumentide põhjendatusele vastu. Ta väidab eelkõige, et 2007. aasta otsuses tuvastatud rikkumine oli üks ja vältav rikkumine ning et Jaapani ettevõtjate, sealhulgas ka hageja osalemine selles rikkumises ei olnud kergem kui Euroopa ettevõtjate puhul.

149 Kõigepealt tuleb märkida, et hageja väide, mille kohaselt ta ei ole nõus sellega, et ta osales ühiskokkuleppes, väljub käesoleva kohtuvaidluse eseme piiridest. Nimelt on hageja osalemine ühiskokkuleppes tuvastatud 2007. aasta otsuses, mis muutus selles osas lõplikuks pärast eespool punktis 25 viidatud kohtuotsuse Siemens *vs.* komisjon (EU:C:2013:866) kuulutamist. Seevastu ei käsitle vaidlustatud otsus hageja rikkumises osalemise järeldust, vaid üksnes trahvi, mis talle seetõttu määrata tuleb.

150 Mis puudutab ülejäänud etteheiteid, siis tuleneb kohtupraktikast, et kui rikkumise panid toime mitu ettevõtjat, tuleb analüüsida nendest iga ettevõtja osavõtu suhtelist raskust (vt kohtuotsus, 8.7.1999, komisjon *vs.* Anic Partecipazioni, C-49/92 P, EKL, EU:C:1999:356, punkt 150 ja seal viidatud

kohtupraktika). Rikkumise raskuse hindamisel ja trahvisumma kindlaksmääramisel tuleb seega arvesse võtta asjaolu, et ettevõtja ei võtnud osa kõigist kartelli osategudest või et tal oli väike roll nendes osategudes, milles ta osales (kohtuotsus komisjon *vs.* Anic Partecipazioni, viidatud eespool, EU:C:1999:356, punkt 90).

- 151 Käesolevas asjas on esiteks juba eespool punktides 2–4 meenutatud, et 2007. aasta otsuses tuvastas komisjon ühe ja vältava rikkumise olemasolu, mis hõlmas ühiskokkulepet, GQ kokkulepet ja EQ kokkulepet. Seega laseb hageja vääralt mõista, et Euroopa ettevõtjad osalesid kahes rikkumises, samas kui tema ise osales vaid ühes ainsas.
- 152 Teiseks, vastupidi hageja väidetule ei ole tema panus rikkumisse väiksem asjaolu tõttu, et ta ei osalenud GIS projektide jagamises EMP-s, mida reguleeris EQ kokkulepe.
- 153 Sellega seoses on tõepoolest tõsi, et Jaapani ja Euroopa tootjate osalemine 2007. aasta otsuses tuvastatud ja EMP-d puudutanud kokkulepetes ja kooskõlastatud tegevustes ei olnud samalaadne. Nimelt olid Jaapani tootjad, sealhulgas ka hageja võtnud endale ühiskokkuleppega kohustuse mitte tulla EMP turule ja nende osalus seisnes seega tegevusetuses. Euroopa ettevõtjad omakorda jagasid omavahel sellel turul aktiivses koostöös eri GIS projekte (vt selle kohta kohtuotsus, 12.7.2011, Toshiba *vs.* komisjon, T-113/07, EKL, EU:T:2011:343, punkt 260).
- 154 Siiski tuleb märkida, et Jaapani ettevõtjate, sealhulgas ka hageja tegevusetus oli eeltingimus selleks, et Euroopa tootjad saaksid omavahel EMP GIS projekte ära jagada vastavalt selleks kokku lepitud reeglitele (vt selle kohta kohtuotsus Toshiba *vs.* komisjon, punkt 153 eespool, EU:T:2011:343, punkt 261). Seega täites oma ühiskokkuleppes tulenevaid kohustusi, andsid Jaapani tootjad vajaliku panuse kogu rikkumise toimimiseks tervikuna.
- 155 Lisaks sellele on eespool punktis 153 viidatud kohtuotsuse Toshiba *vs.* komisjon (EU:T:2011:343) punktides 220 ja 226 Üldkohus leidnud, et Jaapani ettevõtjate osalemine ühiskokkuleppes, mis sisaldas teavitamise ja arvepidamise mehhanisme, tähendas seda, et Jaapani ettevõtjad olid teadlikud sellest, et GIS projektid EMP-s olid reserveeritud Euroopa tootjatele ja et nad võisid mõistlikult eeldada, et nende projektide teostaja määrati koostöötegevuse tulemusena. Seega sõltumata sellest, kas Jaapani tootjad olid EQ kokkuleppes kui sellisest teadlikud, olid nad teadlikud rikkuvast tegevusest, mis seda reguleeris.
- 156 Seega tuleb järeldada, et hageja panus rikkumisse on sarnane Euroopa ettevõtjate omaga.
- 157 Kolmandaks ei saa nõustuda hageja argumendiga, mis käsitleb asjaolu, et ABB muutis rikkumise raskemaks, kui tunnistas, et rikkumine puudutas ka Jaapani tootjaid. Nimelt on tõepoolest tõsi, et mida rohkem on rikkumises osalejaid, seda raskem see rikkumine on. Samas ei võimalda see asjaolu teha kohaseid järeldusi kõnealuses rikkumises osalenute erinevate gruppide osaluse suhtelise panuse kohta.
- 158 Neljandaks, mis puudutab kõnealuste erinevate konkurentsivastaste tegevuste raskuse võrdlemist, siis esiteks üritab hageja 2007. aasta otsuses tuvastatud ühe rikkumise erinevaid osi kunstlikult eraldada.
- 159 Teiseks põhineb hageja argument faktilisel eeldusel, et ta ei olnud EMP-s tõsiseltvõetav konkurent. Nagu nähtub aga allpool punktides 161–182, ei ole hageja seda eeldust õiguslikult piisavalt tõendanud, mistõttu ei saa seda käesoleva väite raames arvesse võtta.
- 160 Kõike eelnevat arvestades tuleb kolmas väide tagasi lükata.

Neljas väide, et komisjon on teinud vea, jättes hageja tegevuse mõju kindlaks määramisel ja tema trahvisumma arvutamisel kõrvale tehnilised ja majanduslikud tõendid

- 161 Neljanda väitega väidab hageja, et komisjon tegi vea, kui jättis tema tegevuse mõju kindlaks määramisel ja trahvisumma arvutamisel kõrvale tehnilised ja majanduslikud tõendid. Ta täpsustab, et olles saanud 2006. aasta vastuväiteteatise, palus ta sõltumatutel ekspertidel koostada tehnilise aruande ja majandusliku aruande, mis kinnitasid igasuguse mõistliku kahtlusega, et mitte Euroopa tarnijal polnud mingit võimalust, välja arvatud piiratud ja spetsiifilise müügi puhul, siseneda GIS-ide Euroopa turule aastatel 1988 kuni 2004, sest esinesid majanduslikud ja tehnilised tõkked (edaspidi „sõltumatud aruanded”).
- 162 Ent komisjon väidetavate rikkumiste kahjulike tagajärgede analüüsimisel Euroopa turul sõltumatuid aruandeid ei arvestanud ega esitanud ka konkreetseid argumente nende tagasilükkamiseks. Ta piirdus nimelt sellega, et kvalifitseeris need üldisteks uuringuteks, mis on koostatud üldises sõnastuses, vaatamata asjaolule, et need esitasid usutava selgituse hageja müügitegevuse puudumise kohta Euroopas, mis omab tähtsust ka seoses ettevõtja vastutusega ELTL artikli 101 alusel.
- 163 Seega tegi komisjon hageja hinnangul vea, kui ta lähtus eeldusest, et hageja oleks võinud Euroopas GIS-e müüa, hoolimata sõltumatute aruannete ühemõttelistest järeldustest, et ta ei saanud neid samu GIS-e Euroopa klientidele suurema osa rikkumise ajavahemiku jooksul otse müüa. Seetõttu rikkus komisjon kohustust analüüsida trahvisumma kindlaks määramisel väidetava konkurentsivastase tegevuse majanduslikku mõju, määrates nii hagejale ebaoproportsionaalse trahvi.
- 164 Komisjon vaidleb hageja argumentide põhjendatusele vastu ja ta ei ole eelkõige nõus sõltumatute aruannete asjakohasuse ega tõendusliku jõuga.
- 165 Sellega seoses tuleneb trahvide arvutamise suuniste punktist 1A, et trahvi kindlaksmääramisel on vaja arvesse võtta rikkujate tegelikku majanduslikku suutlikkust põhjustada olulist kahju muudele turuosalistele, eeskätt tarbijatele.
- 166 Hageja argumendid viitavad põhimõtteliselt sellele, et tema osalemine rikkumises ei saanud EMP-s konkurentsi kahjustada, vastupidi sellele, mida komisjon järeldas 2007. aasta otsuse põhjendustes 314–318, mida võib käesolevas asjas arvesse võtta, kuna eespool punktis 8 viidatud kohtuotsus *Mitsubishi Electronic vs. komisjon* (EU:T:2011:345) neid ei mõjutanud.
- 167 Esiteks tuleb sellega seoses märkida, nagu komisjon 2007. aasta otsuse põhjenduses 317 ka järeldas, et ühiskokkuleppe olemasolu ja eriti teatamise ja arvepidamise mehhanismi olemasolu näitab, et Euroopa tootjad pidasid Jaapani tootjaid potentsiaalseteks usutavateks konkurentideks, olenemata teatud objektiivsetest turule sisenemise tõketest, mille esinemist komisjon muu hulgas ei eita. Kui see nii ei oleks olnud, ei oleks Euroopa tootjad ühiskokkulepet sõlminud ja järginud, arvestades, et see tähendas neile ühe osa väljaspool EMP-d teostatavate GIS projektide kaotust. Kuna Euroopa ettevõtjad olid oma eelisseisundi tõttu Euroopas eriti heas positsioonis EMP turuolukorra hindamiseks, on nende nõustumine ühiskokkuleppega argument, mis seab tõsiselt kahtluse alla hageja esitatud argumentatsiooni usutavuse (vt analoogia alusel kohtuotsus, 12.7.2011, *Hitachi jt vs. komisjon*, T-112/07, EKL, EU:T:2011:342, punkt 319).
- 168 Teiseks tuleb märkida, et hageja esitatud sõltumatud aruanded on koostatud konkreetsetelt poolte kaitse eesmärgil menetluses, mille lõpus võeti vastu 2007. aasta otsus. Nagu komisjon 2007. aasta otsuse põhjenduses 318 on väitnud, on need aruanded koostatud üldsõnaliselt ega näita, et hageja arutas EMP turule sisenemise võimalikkust või ärilist tulusust.
- 169 Lisaks tuleb seoses majandusliku aruandega märkida, et mõned esitatud argumendid põhinevad Euroopa siseriiklike turgude vahel esinevatel erinevustel või siis asjaolul, et eelistatakse juba olemasolevate seadmetega tarnijat. Vähemalt aga osas, mis puudutab muid riike kui tootjariigid, siis

mõjutasid siseriiklike turgude vahelised erinevused ka Euroopa tootjaid, mis tähendab, et Jaapani tootjad ei olnud selles osas a priori ebasoodsamas olukorras. Samuti seab teatud tarnijaga tekkinud varasem hea suhe halvemasse positsiooni kõik ülejäänud tootjad, olenemata sellest, kas nad on Euroopast või Jaapanist (vt analoogia alusel kohtuotsus Hitachi jt vs. komisjon, punkt 167 eespool, EU:T:2011:342, punkt 323).

- 170 Lisaks sellele ei ole majanduslikus aruandes esitatud mõned argumendid veenvad.
- 171 Mis puudutab asjaomase aruande punktis 3 viidatud institutsioonilisi tõkkeid, siis möönavad aruande autorid ka ise, et nende tõkete olulisus vähenes alates aastast 1996.
- 172 Mis puudutab majandusliku aruande punktis 4.1 sisalduvat tootmiskulude analüüsi, siis põhinevad autorid seoses tööjõukuluga „keskmisele erinevusele” aastatel 1980–2003. See ülemäära üldine lähenemine hõlmab andmeid aastate kohta, mis ei ole asjakohased, ning oluliselt varjutab asjaolu, et kõnealune erinevus oli teatud perioodidel märkimisväärselt väiksem, eelkõige aastatel 1996–2003, nagu nähtub majandusliku aruande leheküljel 15 esitatud joonisest 4. Samuti, mis puudutab terase maksumust, siis on majandusliku aruande leheküljel 16 esitatud tabelis 4 sisalduvad andmed, mille kohaselt oli hind Jaapanis aastatel 1997–2004 3% madalam, vastuolus samal leheküljel välja toodud autorite järeldusega, et „Jaapan ei olnud seoses terasega eelis- või ebasoodsas seisundis”. Seega ei ole majandusliku aruande tabelis 5 märgitud 22% erinevus tootmiskuludes usutav eelkõige seoses rikkumise ajavahemiku teise poolega.
- 173 Mis puudutab tehnilist aruannet, siis selle autor on varasemalt töötanud kahes projektis koos hagejaga, mis seab tema sõltumatuse teatud määral kahtluse alla. Samuti, nagu nähtub tehnilise aruande punktides 1, 20, 22 ja 31, tundub ekspert omama otseseid üksikasjalikke teadmisi üksnes Ühendkuningriigi turu kohta ja teisi EMP riike puudutavad järeldused põhinevad andmetel, mille on esitanud teised selles sektoris tegutsevad isikud. Lisaks sellele ei puuduta tehnilise aruande punktides 4, 5, 31 ja 32 sisalduvad mõned järeldused tehnilist valdkonda või siis on need sõnastatud mittekateooriliselt või isegi väga ettevaatlikult.
- 174 Tehnilisest aruandest ilmnevad siiski kaks tehnilist laadi raskust, mis on *a priori* olulised, st esiteks hageja GIS-ide valiku osaline kokkusobimatus Euroopa klientide poolt nõutud parameetritega, mis on välja toodud tehnilise aruande punktides 29 ja 30, ning teiseks vajadus teha täiendavaid teste Euroopa klientide poolt üldiselt tunnustatud sõltumatus laboris, millele viitab tehnilise aruande punkt 28. Tehnilise aruande autor möönab aruande punktis 30 samas ka ise, et hageja oleks pidanud välja mõtlema tooted Euroopa turu jaoks. Tema ainus kriitika selles suhtes puudutab sellise toimingu maksumust, mis on siiski kaalutlus, mis läheb tehnilise aruande kontekstist kaugemale ja ei kuulu seega selle autori erialateadmiste hulka.
- 175 Lisaks sellele on Üldkohus eespool punktis 167 viidatud kohtuotsuses Hitachi jt vs. komisjon (EU:T:2011:342) sellega seoses juba tõdenud, et Jaapani tootja, kes tahab EMP turule tulla, peab toodet kohandama vastavalt kehtivatele nõuetele, mis tulenevad rahvusvahelise elektrotehnika komisjoni poolt välja töötatud standarditest, tegema teatud arvu nõuetekohasuse teste ja saama vastavad sertifikaadid. Kuid hageja ei vaidle vastu sellele, et Jaapani tootjad on juba varasemalt olnud võimelised neid nõudeid täitma, siis kui nad tegid EMP-s juhuslikke GIS projektide müügitehinguid või ka suurema arvu müügitehinguid muudel territooriumidel, kus samuti kohaldatakse rahvusvahelise elektrotehnika komisjoni standardeid (vt analoogia alusel kohtuotsus Hitachi jt vs. komisjon, punkt 167 eespool, EU:T:2011:342, punkt 321).
- 176 Tehniline aruanne viitab ka Lääne-Euroopa teatud riikide täiendavatele nõuetele ja tehnilisele tavale. Vähemalt mis puudutab muid riike kui tootjariigid, siis kohaldusid need nõuded kõigile potentsiaalsetele tarnijatele, nii Euroopa kui Jaapani omadele (vt analoogia alusel kohtuotsus Hitachi jt vs. komisjon, punkt 167 eespool, EU:T:2011:342, punkt 322).

- 177 Sama kehtib ka kodumaiste tootjate väidetava eelistamise kohta, mille on viidatud tehnilise aruande punktides 26 ja 29, sest vaidlustatud otsusest nähtub, et EMP riigid, mis ei ole tootjariigid, olid just need, kus ei olnud tõsiseltvõetavaid kodumaiseid tootjaid. Sama arutluskäik on veelgi enam kohaldatav juba installeeritud seadmete tarnija väidetavale eelistamisele, millele on viidatud tehnilise aruande punktides 26, 28 ja 31, põhjustel, mis on välja toodud eespool punktis 169.
- 178 Lisaks sellele nähtub tehnilisest aruandest, et seal kirjeldatud turule sisenemise tõkked hakkasid alates 90. aastate teisest poolest järk-järgult suures osas kaduma.
- 179 Nende kahe aruande analüüsimise kokkuvõtteks tuleb märkida, et nende tõendusliku jõu seab samuti kahtluse alla tegelik turuolukord. Nimelt, nagu on meenutatud eespool punktis 175 ja nagu nähtub 2007. aasta otsuse põhjendusest 316, et Jaapani tootjad, sealhulgas hageja, olid võimelised tegema rikkumise ajavahemikul EMP-s juhuslikke GIS projektide müügitehinguid, nii nagu ka sagedamaid müügitehinguid ülejäänud Euroopas ja Vahemere piirkonnas. Järelikult olid nad asjaomasel ajavahemikul võimelised ületama tõkked, mis olid analoogilised käesolevas asjas hageja poolt välja toodutega.
- 180 Kolmandaks tuleb märkida, et ühiskokkuleppe pikk kehtimine ja seetõttu Jaapani tootjate puudumine EMP turult muutis kunstlikult veelgi ületamatuteks teatud sisenemistõkked, millele hageja viitab, eriti need, mis on seotud Jaapani tootjate vastuvõtuga Euroopa klientide poolt. Ei saa aga nõustuda sellega, et hageja saaks tugineda tema osalusel toime pandud rikkumise toimimise tagajärgedele, et nõuda talle selle sama rikkumise eest määratud trahvi vähendamist (vt analoogia alusel kohtuotsus Hitachi jt vs. komisjon, punkt 167 eespool, EU:T:2011:342, punkt 327).
- 181 Arvestades kõike eeltoodut, tuleb järeldada, et hageja ei ole õiguslikult piisavalt toetanud oma väidet, mille kohaselt ei saanud tema osalemine rikkumises kahjustada konkurentsi EMPs. Neil asjaoludel ei saa komisjonile ette heita, et ta seda argumenti hageja trahvisumma arvutamisel arvesse ei võtnud.
- 182 Järelikult tuleb neljas väide tagasi lükata.
- Teine väide, et seoses hoiatamise kordaja arvutamisega on rikutud põhjendamiskohustust, võrdse kohtlemise põhimõtet ja proportsionaalsuse põhimõtet
- 183 Hageja väidab, et komisjon rikkus tema suhtes kohaldataud hoiatamise kordaja arvutamisel põhjendamiskohustust, võrdse kohtlemise põhimõtet ja proportsionaalsuse põhimõtet.
- 184 Ta meenutab sellega seoses, et kartellikokkuleppe osaliste kategooriatesse jaotamise künnised, selleks et määrata kindlaks hoiatamise kordajad, tuleb kinnitada ühtselt ja objektiivselt. Ta on seisukohal, et teda ei oleks tohtinud liigitada üksinda kolmandasse kategooriasse hoiatamise kordajaga 1,5, vaid samasse kategooriasse koos ABB-ga hoiatamise kordajaga 1,25.
- 185 Nimelt esiteks on tema ja ABB käivete erinevus võrreldav Siemensi ja Hitachi käivete erinevusega, kes mõlemad on liigitatud esimesse kategooriasse hoiatamise kordajaga 2,5.
- 186 Teiseks on esimesse ja teise kategooriasse kuuluvate ettevõtjate ning teise ja kolmandasse kategooriasse kuuluvate ettevõtjate käivete erinevused märkimisväärselt suuremad kui hageja ja ABB käivete erinevus.
- 187 Selles kontekstis ei ole komisjon oma lähenemisviisi objektiivselt põhjendanud, rikkudes nii võrdse kohtlemise ja proportsionaalsuse põhimõtteid. Seetõttu leiab hageja, et sarnaselt eespool punktis 66 viidatud kohtuotsusele Tokai Carbon jt vs. komisjon (EU:T:2004:118) peab Üldkohus tema suhtes kohaldama hoiatamise kordajat 1,25.
- 188 Komisjon vaidleb hageja argumentide põhjendatusele vastu.

- 189 Sellega seoses tuleneb eespool punktis 70 viidatud kohtuotsuse Siemens *vs.* komisjon (EU:T:2011:68) punktist 320, et 2007. aasta otsuses kindlaks määratud hoiatamise kordajad, millele viitavad vaidlustatud otsuse põhjendused 70 ja 71, kajastavad proportsionaalsust kõigi ettevõtjate kohta, välja arvatud Siemens, kelle proportsionaalsuse suhe on isegi vähenev, arvestades, et tema suhtes kohaldati sama kordajat kui Hitachi suhtes, kuigi tema ülemaailmne käive 2005. aastal oli Hitachi käibest rohkem kui 6 miljardi euro võrra suurem.
- 190 Eespool punktis 70 viidatud kohtuotsuse Siemens *vs.* komisjon (EU:T:2011:68) punkti 320 kohaselt vastab sellise proportsionaalsuse suhte väljatoomine 5. aprilli 2006. aasta kohtuotsuse Degussa *vs.* komisjon T-279/02, EKL, EU:T:2006:103) punktis 338 esitatud nõuetele, mille kohaselt peab hoiatava mõju kordaja kindlaksmääramiseks ettevõtjate kategooriatesse jaotamine vastavalt võrdse kohtlemise põhimõttele olema objektiivselt õigustatud.
- 191 Sama moodi lükkas Üldkohus eespool punktis 70 viidatud kohtuotsuse Siemens *vs.* komisjon (EU:T:2011:68) punktis 322 tulemusetuse tõtu kõrvale eespool punktis 66 viidatud kohtuotsuse Tokai Carbon jt (EU:T:2004:118), millele hageja käesolevas asjas viitab, sest see kohtuotsus tehti erinevatel faktilistel asjaoludel.
- 192 Neil asjaoludel tuleb järeldada, et hageja hoiatamise kordaja määrati kindlaks objektiivselt põhjendatud meetodi kohaselt, eelkõige osas, mis puudutab komisjoni otsust liigitada ta eraldi kategooriasse, selmet panna ta samasse kategooriasse ABB-ga.
- 193 Seetõttu tuleb etteheide võrdse kohtlemise ja proportsionaalsuse põhimõtte rikkumise kohta tagasi lükata.
- 194 Kuna aga hagejat ei ole ebavõrdselt koheldud, ei olnud komisjon kohustatud esitama konkreetset põhjendust tema hoiatamise kordaja kindlaks määramise kohta.
- 195 Pealegi, nagu eespool punktis 70 on juba märgitud, nähtub eespool punktis 70 viidatud kohtuotsuse Siemens *vs.* komisjon (EU:T:2011:68) punktides 310–317, et 2007. aasta otsuse põhjenduses 491 tõi komisjon õiguslikult piisavalt välja elemendid, mida ta arvestas trahvide lähtesummade suurendamisel hoiatamise eesmärgil. Kuna see järeldus on kohaldatav vaidlustatud otsuses hagejale määratud hoiatamise kordaja suhtes, tuleb tõdeda, et hagejal oli võimalik mõista asjaomase suurendamise põhjendusi osas, mis puudutab tema trahvi lähtesummat, ja teostada oma õigusi ning et Üldkohus saab teostada oma kontrolli.
- 196 Seetõttu tuleb igal juhul etteheide põhjendamiskohustuse rikkumise kohta ja teine väide tervikuna tagasi lükata.
- 197 Kuna kõik peamise nõude põhjendamiseks esitatud väited lükati tagasi, tuleb see nõue tervikuna rahuldamata jätta.

Teise võimalusena esitatud nõue, millega palutakse trahvisummat vähendada

- 198 Hageja palub teise võimalusena esitatud nõudes Üldkohtul muuta vaidlustatud otsuse artiklit 1, tühistades, või kui seda ei tehta, siis vähendades hagejale määratud trahvi summat.
- 199 Sellega seoses tuleb märkida, et teisest nõuet ei ole põhjendatud muude väidete või argumentidega kui need, mis on esitatud peamise nõude põhjendamiseks. Seega, võttes arvesse eeltoodud kaalutlusi ja asjaolu, et käesoleval juhul puuduvad muud tegurid, mis võiks viia hagejale määratud trahvi summa tühistamise või, vastasel juhul, vähendamiseni, ei tule Üldkohtu täieliku pädevuse teostamise raames hageja teisest nõuet rahuldada.

200 Seetõttu tuleb hagi tervikuna rahuldamata jätta.

Kohtukulud

201 Üldkohtu kodukorra artikli 134 lõike 1 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna kohtuotsus on tehtud hageja kahjuks, tuleb kohtukulud vastavalt komisjoni nõuetele välja mõista hagejalt.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (esimene koda),

otsustab:

- 1. Jätta hagi rahuldamata.**
- 2. Mõista kohtukulud välja Mitsubishi Electric Corp'ilt.**

Kanninen

Pelikánová

Buttigieg

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 19. jaanuaril 2016 Luxembourgis.

Allkirjad

Sisukord

Kohtuasja taust	1
Menetlus ja poolte nõuded	4
Õiguslik käsitus	4
Peamine nõue tühistada vaidlustatud otsus	4
Esimene väide, et rikutud on põhjendamiskohustust, hea halduse põhimõtet ja hageja kaitseõiguseid ..	5
– Etteheide, et rikutud on hageja kaitseõiguseid	6
– Vaidlustatud otsuse põhjendusi puudutavad etteheited	7
Seitsmes väide, et rikutud on põhjendamiskohustust ja hageja kaitseõigusi osas, mis puudutab TM T&D lähtesumma proportsioonide kindlaks määramist, mis tuli hageja ja Toshiba vahel ära jagada	10
Üheksas väide, et rikutud on põhjendamiskohustust ja hageja kaitseõigusi osas, mis puudutab meetodit, kuidas hagejale määrati lähtesumma ajavahemiku eest enne TM T&D asutamist	11
Kaheksas väide, et rikutud on võrdse kohtlemise põhimõtet ja proportsionaalsuse põhimõtet osas, mis puudutab meetodit, kuidas hagejale määrati lähtesumma ajavahemiku eest enne TM T&D asutamist ..	12
Kuues väide, et võrdse kohtlemise põhimõtet ja proportsionaalsuse põhimõtet rikuti siis, kui määrati kindlaks TM T&D lähtesumma proportsioonid, mis tuli hageja ja Toshiba vahel ära jagada	15
Kolmas väide, et rikutud on proportsionaalsuse põhimõtet, kuna komisjon arvutas hageja trahvisumma samal viisil nagu Euroopa tootjate trahvisummadki	17
Neljas väide, et komisjon on teinud vea, jättes hageja tegevuse mõju kindlaks määramisel ja tema trahvisumma arvutamisel kõrvale tehnilised ja majanduslikud tõendid	19
Teine väide, et seoses hoiatamise kordaja arvutamisega on rikutud põhjendamiskohustust, võrdse kohtlemise põhimõtet ja proportsionaalsuse põhimõtet	21
Teise võimalusena esitatud nõue, millega palutakse trahvisummat vähendada	22
Kohtukulud	23